

Batta György
író-publicista
Méltatás a Széchenyi Társaság díjának átadásakor
Elmondta *Cservenka János* a SZT elnökségének tagja

Tisztelt Elnök Úr, kedves Jelenlévők!

Mirőlunk, felvidéki magyarokról sok jót el lehet mondani, többek közt azt, hogy dolgozók, szorgalmasak, becsületesek vagyunk, de sajnos az is igaz, hogy nem eléggé kitartóak és állhatatosak. Bizony a céljaink elérésében gyakran megalkuszunk, hajlamosak vagyunk az önfeladásra. Az utóbbi állítások cáfolatául álljon itt az az ember, aki fiatal kora óta munkásságával, írásaival, verseivel, publicisztikai műveivel szolgálta a felvidéki magyarságot, tevékenységével ápolta és gazdagította a magyar kultúrát, a magyar irodalmat.

Ő **Batta György**, író, költő, publicista, akinek eredeti foglalkozása bölcsész. Tanári diplomáját a nyitrai Pedagógiai Főiskolán szerezte. Nem volt nagyravágyó ember, de szülei kiskorától fogva az igényességre, mások tiszteletére és az anyanyelv szeretetére nevelték. Családjá, közvetlen környezete és tanítói hamar észrevették kivételes képességeit, folyamatosan arra készítették, hogy adottságait fejlessze tovább, és azokat a közjó szolgálatába állítsa. Mindez sikerült. Már általános iskolásként rímeket faragott, verseket írogatott. Az általános iskola befejeztével 14 évesen Kassára került, ahol az ország legszínvonalasabb intézményében, a kassai ipariban folytatta tanulmányait. A gépészet szerencsére nem ejtette rabul, így aztán középiskolai tanulmányi után Nyitrára került, ahol magyar és szlovák nyelvet, irodalmat tanult, majd diplomát szerzett. Itt végképp eldőlt, hogy egy életre szóló szerződést köt a magyar nyelvvel, irodalommal. Ebben az időben számtalan gyermekverset írt, amelyek csak később jelentek meg nyomtatásban. Költői tehetségét maga Illyés Gyula is elismerte, további alkotásra biztatta, amelyek eredményeképp újabb költemények születtek. Ezek a *Daloló állatok*, valamint a *Kolbászfurulya* című kötetekben jelentek meg. Mint említettem, tanári diplomát szerzett, de egy évet sem töltött katedrán, és mégis elmondható róla, hogy népét tanította, nem középiskolás fokon.

Költői pályáját kénytelen volt módosítani, vagy ha úgy tetszik, prózairóként is megmutatkozott. Számtalan novellát írt, amelyek a gyermeklapokban valamint, az Új Ifjúság című hetilapban jelentek meg. Írói tehetsége és szervezői képessége az Új Ifjúság című lap szerkesztői, majd főszerkesztői pozíciójába juttatta. Hatalmas volt a munkabírása, rendkívüli a szervezői képessége, ezért egymás után szerkeszti a gyermek- és ifjúsági lapokat.

Felvidéken máig nincs olyan írott sajtó, amelynek szerkesztéséből, megjelentetéséből ne venné ki részét. Hiszi és vallja, hogy a magyarság megmaradása csak az édes anyanyelven keresztül garantálható. Ezért mindent megtesz – anyagi áldozatot is bevállalva –, hogy a magyar ifjúság szellemi táplálékát biztosító sajtótermékek mindenki számára elérhetőek legyenek. Nemcsak ír, nemcsak szerkeszt és kiad, de még a terjesztésből is kiveszi részét. A Kisépitő, Tücsök, Göncölszekér Itthon elnevezésű lapokat személygépkocsijával juttatja el az iskolákba, csak hogy gyermekink ezekből tanulva tudásukat gyarapítsák, anyanyelvüket szabatosan használják.

Batta György, mint szakmájának megszállottja, magát nem kímélve, a kudarcot is megízlelve mondja: „Ami nem öl meg, az engem csak erősít”. Magas színvonalon megírt munkáiért, publicisztikai alkotásaiért a Magyar Paneurópa Unió 2010-ben Eötvös József -sajtódíjat adományozott neki. Egy gondolat erejéig hadd kanyarodjunk vissza költészetéhez. *Illyés Gyula* emlékére megírta az Egy mondat a szeretetről című költeményét, amelyet *Szokolay Sándor* zenésített meg. A bemutatóra a Művészetek Palotájában került sor, sikert aratott.

Batta György pár évtizeddel ezelőtt minden bizonnyal a polihisztor rangos jelzőt is megkapta volna, hiszen több tudományágban is kiváló teljesítményt ért el, de a művészetekben és a sportban is jártas. Ezt leginkább azokkal az értekezésekkel és riportokkal bizonyítja, amelyeket korunk kiválóságaival készített.

Riportjaiban megszólalnak: *Béres József* tudós, *Kellermayer Miklós* össejtkutató, *Grandpierre Attila* asztrofizikus, *Duray Miklós* író, politológus, *Kaszás Attila* művész, és még sorolhatnám.

A laudált személy kiváló lelki, érzelmi és szellemi tulajdonságokat hordoz magában, amelyekkel csak a legnagyobbak rendelkeznek. Az Istenbe vetett hite, az emberek szeretete nemcsak a munkáiban lelhető meg, hanem az összes megnyilvánulásában tetten érhető. Fialat kora óta energiáit, tehetségét a magyar emberek szolgálatába állította úgy, hogy ezért nem várt sem anyagi, sem egyéb jutalmat. Dolgozott az összmagyarság, de leginkább a magyar fiatalok érdekében. Mai napig és a jövőben is azon szorgoskodik, országszerte előadásokat tartva fiataloknak és időseknek, hogy az elanyagiasodott világképükön változtatni tudjanak. Ezen előadások központi témája a Szent Korona-tan, amelynek segítségével a hallgatóság erőt meríthet a magyarság szellemi értékeinek megvédéséhez, ősi hagyományainak megőrzéséhez. Határozott meggyőződése, hogy a Szent Korona több, mint egy királyi korona. Hiszi és vallja, hogy a Jó Isten égi és földi birodalmának egybeszövődése klasszikusan a magyar Szent Koronában csúcsosodik ki. Nincs olyan nap, hogy ne gondolna e ereklyékre, és annak misztériumára. Meggyőződése, hogy a Szent Koronába kódolt üzenettel a Jó Isten segíteni kíván rajtunk magyarokon, és méltó rangra akarja emelni a magyar népet, a nemzetet. Ezek azok a gondolatok, amelyek a 74 éves Batta György író, költőt, publicistát foglalkoztatják és motiválják egy újabb tanulmány megírására.

A felsoroltakat alapul véve a Széchenyi Társaság elnöksége Batta György költőt, publicistát a Széchenyi Társaság Díja kitüntetésben részesíti.

2017. szeptember 21